And it is burnt with the *T'mayoh*

ונשרפת עם הטמאה –

OVERVIEW

The גמרא חרומת המץ טהורה בז' that ר' יוחנן לוחנן מהוחה מחרומת המץ טהורה בז' that גמרא ר' יוסי מהורה ממאה ממאה even according to ברייתא בונes a גמרא ברייתא ברייתא ברייתא בונes מוסי שלים. The אז ברייתא שלים which states that מרומה bread which became moldy and can only be eaten by dogs, etc. may be burnt together with טמאה, proving that something which is not fit to be eaten may be made שמא similarly the מרומה בז' is also not fit to be eaten and may be burnt with חוספות מוספות חוספות (שמאה (שמאה שלים) between 'חמץ בו' (which may not be burnt with המץ בו' that cites a עומאה (שמאה (שמאה (שמאה שלים)) even though they are both forbidden to be eaten.

 $-^{2}$ נראה לו ^{1} לדמות האי דאזיל לאיבוד לזי

It seems to the גמרא that we compare this moldy bread which is going to waste, to 'זמץ בז' (which is also going to waste since it is אסור מדאורייתא) -

אבל בו' אין שורפין כיון דלא אזיל לאיבוד אלא משום גזירה דרבנן³:
However טמאה maintains that we do not burn the טמאה together with the טמאה on is going to waste only on account of a Rabbinic decree (but not מדאורייתא), so it is not similar to הפת שעיפשה.

SUMMARY

An איסור מדאורייתא is considered אזיל לאיבוד, but not an איסור דרבנן.

THINKING IT OVER

This תוספות can be better understood if we assume that איסורי are איסורי are איסורי are (merely) איסורי גברא Explain! ^{4}

-

¹ See 'Overview', for the seemingly apparent difficulty.

² Therefore just as it is permitted to burn the שעיפשה with טמאה, it is also permitted to burn בז' עם טמאה.

³ See 'Thinking it over'.

⁴ See גליוני הש"ס.